

El Baix Penedès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remits, á preus convencionals

No s' admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Preus de suscripció

VENDRELL, trimestre	1 ^a Ptas.
FORA, id.	1 ^a 25 »
EXTRANGER, id.	2 ^a »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.	

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

BON CAFÉ

Las familias que vulguin gastar bon café han de comprar el que's torra, dia per altre, per lo nou sistema de aroma concentrat, en la *Gran Drogueria de*

PAU NIN

de aquesta vila, situada en la *Plaça Nova*, cantonada al *carrer del Teatro*. Preu, 2 pessetas lliura.

J. Espinás S. en C.

FÁBRICA DE ABONOS QUÍMIC-ORGÁNICHS.

Rambla del Centre, 37.-BARCELONA

GUANO ESPINAS Químich-Orgánich

Composición especial y única aplicable á tots els cultius

Premiat ab medalla d' or en 1901.

Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro.

Abonos orgánichs de tota classe y alta graduació

FOSFAT DE CALS SOLUBLE

Superfosfats, Sulfat d' amoniach,

Especial pera la alimentació dels animals

— **NITRATS, etz**

Productes anticriptogámichs

DE VENDA EN TOTAS PARTS

Se envían catálechs gratis als senyors que ho sollicitin.

Postals ilustradas

Variat assurtit de coleccions de totas classes

Vistas de Vendrell á 5 cts., colecció 60 cts.

**TALONARIS
DE LA RIFA DE NADAL**

De 100 fulls, 0'80 cts.—De 50 fulls, 0'50 cts.

Ramon Germans y Nebot. - VENDRELL

Venda d' una propietat

plantada de viña, olivos y campos, de 70 jornals de tinguida, en la qual hi ha una casa ab habitacions, celler, cup y premsa de ferro, situada en el terme de Arbós, á un kilòmetre de la estació de dita vila.

Venda de un hort tancat de parets, situat prop de la carretera de Valls, tocant á aquesta vila, ab safretjos y dintre del qual hi ha un gran magatzém. De tinguida dos jornals.

Pera informes, **D. Joseph Ferret**, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts

L' advocat D. Francisco Vidal y Socias
ha trasladat son despatx y habitació al carrer de Sant Sebastià, número 16, 1er pis.

Al vol

Fa poc temps que s' han obert les Corts de la anomenada *Nacion Espanola* y ja han donat ocasió per posar de relleu la potencialitat del cata-

lanisme. L'estat del Congrés dels Diputats, desde que novament funciona, es una prova de que per sobre d' ell hi plena la Catalunya renaixenta.

Veyem, sino, lo que ha succeït ab la discussió dels Tractats de Comers; dos diputats catalans de la majoria, dels que fins avuy havian seguit incondicionalment les ordres del *ilustre jefe*, han discrepat de les opinion d'aquest respecte la forma en que deuen autorisar-se els tractats. Unes paraules despectives del senyor Moret han bastat pera que's declaressin deslligats de tot anterior compromís ab el partit y recobrat, per tant, la llur independència.

Avants d' are, y en semblants circumstancies, primer hauríem sapigut l' ingrés en un altre que la deserció del propi partit, car allavors el qui no ho fes quedava completament anulat.

Pero, avuy, qu' esser fill de Catalunya y estar afiliat á un partit caciquista es cosa considerada gaire bé com una extravagancia; avuy, qu' está en la conciencia de tots que's te d' esser primer bon català si's vol treballar profitosament pera aquesta desgraciada Espanya, avuy se poden abandonar els vells partits, resultant un sigue del temps el distanciarse de tota colla centralista dels catalans que senten en llur ànima bategar l' independència característica de nostra rassa.

En el mateix Congrés ahont tanta gâzara se havia fet sobre l' catalanisme en els temps d' En Romero Robledo, y en que, segons ells, no eran més que *cuatro locos*, ja son escollats y atesos ab més consideració els representants de Catalunya que'l mateixos amics del Govern; perque en aquelles terres ja se sab, encar que afectin

ignorarho, que no son més quo *cuatro locos* els catalans descastats que restan fora de la Solidaritat catalana, d' aquesta forsa que representa el general sentir de la Catalunya moderna.

Es altament significatiu el fet de referencia; demostra que no temen ja l' isolament els que així obran; que donantsen compte, ó sense donarsen, senten darrera seu una forsa qui'ls alenta; pressenten que poden y deuen rebel·larse quan la conveniència del partit no està en consonància ab llur pensar d' homes concients, y ab geste digne avantposan el bé de tots á la ridicula disciplina del mateix.

No temen deixarlos als politicastres els qui saben que Catalunya es agrahida y espera, ab els brassos oberts, que vagin á son redós els fills seus que fins are l' han tinguda en menyspreu.

Nosaltres, que no som dubtosos en nostres preferencias de forma de Govern, entenem com un deyer l' acceptar ab cor jialitat á costat nostre als monarquics que vulguin cooperar á la gran obra de deslliuransa que vé desenvolellant el nacionalisme. Quan tots hi siguem sota la bandera de Catalunya, quan tots volguem defensarla y enaltirla, allavors ab nostre entusiasme, ab la rahó y la forsa dels nostres arguments, els convencerem de que l' Autonomia no deu establir-se sino baix un régime netament popular, baix la única forma adaptable á son esperit: la República.

FRIS.

Sobre ensenyansa agrícola

Hem dit diferents vegades que l' instrucció que's reb á las escolas, si no està sancionada per la pràctica, pochs resultats positius pot donar.

En primer lloc, el desconeixement de la major part de paraulas tècniques que s' usan, y en segón, la rutina del treballador del camp que'l fa refractari á tota innovació, fa que de res li serveixin els quatre mots d' agricultura que pot haver après de memoria, en el poch temps de concorrehi.

Per lo útil qu' es aquesta ciencia y per la important aplicació á nostra comarca, cal que'ns fixem en la manera d' ensenyarla.

En nostres escolas l' agricultura s' ensenya per medi d' un llibre de text, que's fa aprender

de memoria al deixeble, y aixó ja es una fatalitat, per que 'ls autors no saben comensar capobra que no espliquin l' historia de l' assignatura, com si l' importés res à ningú que la paraula *agricultura vingui de ager y cultura*, que en conjunt vol dir *cultiu dels camps*.

Som, en gran part, contraris à las obras de text, porque ellas donan al deixeble una serie de paraules com *disfusión, osmosis, didisis*, y altres que no diuen res al coneixement del nen. ¿No es llàstima qu' esforçin sa memoria en paraules tan bárbaras per sa imaginació?

En nostre entendrer, l' ensenyansa agricola deuria esser verbal y práctica; prescindint en gran part de tot aquest enfilar de paraules que costan d' entendrer, y moltas fins de pronunciar.

Perquè floreixi l' agricultura espanyora, fundan valiosas escolas d' agricultura y estacions agronómicas de totes classes.

No crech que ningú s' hi oposi, en principi, á fundacions d' aytal classe, pero mentres no s' dirigeixin á la massa general; mentres no s' instruixi a tots els agricultors y no s' obri son esperit perque observin ab intel·ligència, meditin y aceptin de bona voluntat els nous procediments, no crech que siguin fructuosos els treballs; y aixó te de neixer de l' escola primaria.

Ja que nostres Gouverns no ho fan, ¿no forá possible per l' Ajuntament, ajudat de societats econòmicas, posar en condicion de ser ensenyada, aquesta ciència, en las escolas primàries mitjantsant concursos d' experiment?

Així se'n donarien llisons relacionadas ab las diverses cuestions de la vida agricola y de questa manera se'n farien, no agricultors, pero si pagesos intel·ligents, habituats a observar, desitjosos de perfeccionarse en son art, per obtenir de la terra grans y bons productes ab el menys possible de gastos y al propi temps els propietaris podrian comptar ab obrers intel·ligents e instruits.

Se ha de destruir la rutina mitjantsant la propagació dels sistemes moderns y donar als pagesos venidiers las nocions indispensables á tot bon cultivador; donchs no hi haurà reformas en l' agricultura mentres no comensem per l' escola primària secundada per pràctichs que consolidin à la pensa del individuu l' ensenyansa que s' hagi adquirit.

JOAN MARTORELL FONS.

De la Habana al Vendrell

A En F. Ramon y Soler.

Estimat amich: No tot han d' esser contrarietats las notas que m' vingin del Vendrell: també hi ha de caurer alguna ratxa satisfactoria, y avuy li ha tocat el torn á la part de bonansa. En lo moviment literari, qu' es el que ab tú are'm lliga ab agradosa tasca, he trobat satisfaccions de veritable plaher: M' ha sorprès primer una inspiradissima «Elegia» del entranyable amich Jaume Orpinell, qui es un consumat artista; he vist després l' eloquent parlament, rublert de sana doctrina, robust de concepte y meritació, á que 'ns té ja acostumats el nostre incansable propagandista Eu Jaume Carner, qui es una llàstima no l' hagin enviat encare al Congrés, ahont hi faria sentir las vibracions del seu talent ben sapat. ¿Cóm es que entre tots no l' feu diputat? Y pera *colmo* de impresions, ensopego ab la teva inesperada y valiosa carta, escrita irreproachablement, menys quan fas balancejar el *bota fumeiro* atribuintme qualitats que solsament tú potsendigarme, enlluernat per l' afecte que m' guardas.

Y are'm tens en un compromís, com els cómichs que surten á escena sense saber el paper; perque 'l cas es que jo no puch afirmar lo que vaig dir al tractar del llenguatge. Si aquest dupte't pot semblar una fugida d' estudi, cal que no ignoris que jo no guardo res de tots aquests romansos que escrich;

perque escrich ab la despreocupació del qui no concedeix cap valor als seus passatemps més ó menys literaris. Potser també presumis en aquest punt que es una falsa modestia en mí, y en aquest cas el saineter vendrellenc podrà aclarirte l' particular.

Vull acceptar que vaig dir un desproposit. Convincut y concedit. Pero si tú visquessis ben lluny de Catalunya, y 't passessis setmanas enteras sense llegir els tres ó quatre periodichs que de Pasquas á Sant Joan te caiguesen á las mans, ja veurias quinas pessigollas te farian las ortografias que s' gastan á casa. Jo no las retxasso: lo que dich es que'm fan pampellugas. ¿Que aixó es un bé? Endavant, doncas; que per mí no queda. Pero al qui en una mateixa decena li envian els llibres del Aldavert; «L' Atlàntida» y «Pilar Prim», que m' endressà *La Ilustració Catalana*; un llibre editat en «L' Avenç», y «Rosada d' Istiu», una joya d' En Gayetá Vidal y Valenciano... al que rebi aquestas obras y no agafi una neuralgia al passar d' un sistema al altre, ja pot dir qu' està curat d' espant. ¡Qué menys puch demanarte que m' deixis fer alguna exclamació á tall de desahogo!

Lo que lamentaré sempre es no haverho fet més avans; porque així t' haria descobert més aviat. Si á cada desproposit que jo digui te compriuets á fer una carta per l' istil de la que origina aquesta missiva, (escepte lo del *bota fumeiro*) estich dispost á incorrè en excomunió major per part meva.

Acepto, donchs, com á rutina la meva forma d' escriurer el català, y tindré que seguir com á tal rutinari mentres no tingui bases d' innovacions que no arriban á Cuba. Tot lo modern té la meva aprobació si realment lo modern es útil y práctich. No soch com la meva costella que ha sigut intransigent a la atàvica mala costum de foradar las orellas á las nostras nenes. Bé n' hi vaig fer d' aclaracions demostrantli lo barbre d' aquesta rutina; pero ella aferrada á la tradició, creurla que las nenes no estavan ben batejadas sino tinguessin aquesta reminiscencia idòlatra. Tú m' convencerás desseguida que una h al final d' una paraula es un apèndix innecessari; pero, ¿quín pito tocan las arracades á las orellas de las donas? Cap. Avuy s' estan abolint rápidament. Tracta de ferho entendrer á las donas del Vendrell y 't dirán que tens un perdigó á l' ala.

Quan tinguis ocasió de proporcionarme *algo* que tracti de las reformas de nostre llenguatge, t' estimaré no te'n oblidis. Coneixent el sistema potser aniré entranthi poch á poch.

Y t' prego no concedeixis als meus escrits una importància que no tenen, perque'n Ramon seria capás d' obligarme á que li omplis el periódich de tant en tant ab treballs escrits á corre-cuya sense altra idea que enviar una cuartilla pera comunicarme ab el poble. No m' hi enfundo gaire ab las «Habaneras», que las comenso sempre sense sapiguer lo que m' proposo dir, fent com aquell escultor que posat á tallar, deya: «Si surt ab barbas ne faig un Sant Anton, y si sense nna Mare de Deu del Carme.»

Saps que pots manar al que sempre t' guarda una cordial afecció y es ton respectuós amich de sempre,

J. AIXALÁ.

Habana, Octubre de 1906.

Compensacions

Se diu que 'ls diners no fan la felicitat, pero no deu dirse sempre am convenciment, a jutjar per les infamies y crims a que dona lloch la odiosa copdia. No; els diners, per si sols, no fan felis a ningú, ans al contrari; en ocasions, els son causa d' infelicitat.

Son més ditxosos els ignorant pagesos de nos tres montanyes, que 'ls poderosos senyors y que tots nosaltres, en general, que habitem grans viles y ciutat. Menjan millor, dis/rutan de més comoditats y's diverteixen més. ¿Quins guisats esquisits son comparables als seus pobres menjars, amanits pero, am la

més apetitosa salsa del Mon, qu' es la gana? ¿Quins somniers, quins matalassos son tan flonjos com els seus llits, pera 'ls quals disposan de la són, que's la millor llana coneuguda? Ni 'ls senyor que llueixen hermosos trajes se senten, en realitat, tant mudats com els senzills pagesos am son pantalon de fil o de vellut y sa brusa neta, ni, acostumats, aquells, y potser entregats en múltiples diversions (grans balls, teatres, musicades, carnestolades, etc.) gosan com el jovent pagès, qui's passa tota la tarde del diumenge a la taberna per jugarse una copeta d' anisat en qualsevol innocent joch o ballant a l' era al só de les gralles en les diades o vots de poble.

Y, per lo que's refereix a la salut, la mateixa ventatja sol véures a favor dels pobres. Prescindint d' escepcions, en llogarets y masies la gent viu més anys; y, ficséuvoshi: quants se queixen, en viles y ciutats, de patir del ventrell, cosa qu' no succeix a la montanya!

Apropòsit d' aquesta compensació am que la naturalesa afavoreix als menesterosos; he llegit en la obra «Grandeses de Tarragona» de Ll. Pons Icart, un cas, que, cert o imaginat, n' es perfecta comprovació.

Mil y tants anys abans del Cristianisme, va succeir en nostra terra una... «gran sequedad que hi hagué... per temps de vintis anys que may va ploure...»; que «se secaren les fonts, los rius, los pous, los arbres y les herbes de la terra, la qual va obrirse tota en molt gran estrém... Y així se despoblá, de tal manera que les gents se'n anaren á habitat les comarques vehines ahont habitaren fins que passat fou aquell mal temps... Y 'ls pobres se salvaren y 'ls rics se perderen, a causa de que 'ls pobres, per no tindre am que sustentarse, se'n anaren los primers... y 'ls richs, am lo poder que tenian, esperant estaven de dia en dia si lo temps millorava y tant tardaren d' anarsen que quan volgueren sortir de la terra, per faltarlos que viure, no pogueren y sucumbiren pels camins per manca d' agua y per les grans esquerdes de la terra que estava oberta a causa de la gran sequedad.»

Y no solzament la pobresa en aquest sentit es lo que en determinats cassos resulta molt notable benefici, sino que, a voltes, també les imperfeccions físiques devenen ventatjes.

No sé en quina població, ni recordo si ho he llegit o m' ho han contat, va incendiarse una casa, prenen el foix tan ràpida creixentsa que quan llurs habitants se'n dongueren clar esment y's disposaven a fugir, ja 'l portal y 'ls balcons, úniques obertures per ahont poguerse escapar, eran completaament abrandats. Oh! Quina angoixa! Les cratures ploraven am tota la forsa de sos pulmonets, no pel perill que no comprenien, sino de vèure á llurs pares desesperats. La mare cridava abrazantlos als fills del seu cor, comensant cent oracions de misericòrdia sense acabarne cap. El pare s' movia d' allá com bòig, com fera engabianta, sovint aferrantse am ses robustes mans á un forat de la paret qu' endebades pretenia engrandir unglejantlo nirviósament; era una altra obertura que donava al carrer, més tant estrèta que no podia' pas dirsen finestra; ¡impossible un home passar per allí!

La Mort, fentse escala de les flames, en dugues gambades pujá a la casa.

Mes no tots moriren. Habitava, ademés, amb aquella trista família, un germà del pare qu' era un minyonet petitó, prim, neulit, un verdader *fenomen*, qui va enfilarse a la escanyada obertura, logrant-hi passar sa migrada persona, gairebé sense esfors. Els vehins—el carrer era ple de gent que inutilment procurava socorre als dissotats—al vèurel eixir, presentàrenli una escala per la que descendí després de salvar amb ell a sos tendres nebodets. Als pares fou impossible.

Un altre cas, aquest molt curiós, he llegit en el llibre de mister Bulwer que tracta de la destrucció de Pompeya per una erupció del Vesubi, en la segona meytat del segle I. Sobre la infortunada ciutat neyga una espessissima pluja de cendres y densos

vapors y de tant en tant horrores trepidaciones subterrânia arrunaven quiscuna casa. Tothom era al carrer plorant, clamant al cel y pretenint dirigirse a la platja y embarcarse y fugir, mes la espesedad de cendres que queyen, com boira atapida, privava a la gent de veure més enllà de tres passes, y l's crits y l'terratremer y l'propri esglay de cada hufeyan perdre la serenitat fins a les personnes més coratjoses. Ben poques sapigueren orientarse pera fer via al mar

Qui va arribarhi sense cap dificultat fou Lydia, l'hermosa Lydia qui serví ensembs de guia a son senyor benvolgut, Glanco, y a Djone, la promesa d'aquest. Mentre els pompeyan vagavan esmaperduts per la ciutat, uns morint d'angoixa, altres sepultats entre les runes de grans edificis que s'enderocaven, la esclava Lydia caminava pels carrers tan segura com en els dies ordinaris ho feya tothom; car ella per ser cegueta coneixia d'esma tots els carrers.

Benventurats els que ploran perque ells serán consolats.

E. N. RIPOLL.

NIT ETERNA

Un cego he vist que, ab desconsol
y ab el cap alt, de cara al cel,
pels seus ulls morts sota d'un tel,
volia llum, volia sol.

— Doneume llum! —ha dit plorant.—

Un raig de sol retornador,
que'm crema'l cap sa resplendor
y es negra nit al meu devant.—

Al sentí això, ab el cor ferit,
—Som cegos tots! —he mormurat.—
Ell cerca llum; jo, la Vritat,
y à nostre entorn es sempre nit!

IGNASI IGLESIAS.

Ajuntament

Sessió del dia 8 del corrent, de primera convocatoria. Presidència de D. Pau Socías. Llegida l'acta de la anterior fou aprobada.

Vista una instancia de D. Joseph Nin demandant permís per obrir un balcó a la casa n.º 52 del carrer de Sant Magí, s'acorda concedirlo ab las condicions que prevenen las Ordenans Municipals.

Vista una altra instancia del Sr. Administrador de la fàbrica del gas demandant pendre per *espita* l'aigua que va a dita fàbrica s'acorda desestimar dita petició. Així mateix s'acorda no concedir més permisos per pendre aigua per *espita* mentres no's fasxi'l cambi total de tuberia a l'interior de la població.

Se dona compte d'una solicitud de D. Federich Soler demandant permís per aixecar una pedra al objecte de treure unes rejolas d'un rech que passa per lo carrer del Progrés, s'acorda que passi a la Comissió.

El Sr. President diu que l'Sr. Gobernador li ha tornat el prosupost municipal pera que l'Ajuntament aumenti en 1.000 pessetas la consignació del metje municipal y en 725 la del apotecari. S'acorda que la Comissió d'hisenda se n'ocipi.

El Sr. Fernandez se queixa del poch cuidado que tenen els carreteres, lo que ocasiona desgracias com fa pochs días hi va haber, y demana que la Arcaldia dicti ordres severas pera evitar que las tals desgracias se reproduixin. El Sr. President ofereix ferho.

Y no haventhi més assumptos de que tractar se aixecà la sessió.

CRONICA

Al comens de la setmana, el temps fou tan humit, que l'sol y aceras dels llochs espayosos apareixian talment com si l's hagessin regat. La atmòsfera apareixia molt emboirada y ab senyals de pluja, quina vingué l'dimars a la nit continuant seguida y amonhosa com pluja d'hivern fins bona part del dimecres al matí tornant a ploure bona part de la matinada del divendres; quina pluja, després dels ruixats de la setmana passada, ha vingut divinament per preparar las terras per la sembra dels cérals.

La temperatura no ha refrescat molt, havent continuat molt bouansada.

***

Dijous, de retorn de las maniobras y de pas pera Barcelona, feren nit en nostra vila las dues baterías de artilleria del nové regiment montat, que formavan part de la brigada que comandava l'general senyor Lopez Diaz. Els dos regiments de cavalleria que formavan en la mateixa, retornaren per la part de Valls, y pel camí dret de La Bisbal, anaren a pernoctar a Vilafranca.

El general Lopez Diaz, que havia arribat ab el tren de la tarda de Tarragona, s'ajuntà aquí ab l'artilleria, quina marchá ahir al matí per la carretera de la costa.

Per cert que causá extranyesa que ditas baterías acampessin el centre del passeig del 4 de Mars, ab tot y tenirlosi lloch preparat y suficient a la plassa de la Estació. No sabém si la Autoritat municipal ne protestaria, y si no ho feu deuria haverne protestat de la ocupació de un lloch en quin hi està prohibit el transit rodat.

***

Segous notícies, sembla que han arribat bonas impresions de Belgica ahont actualment se troba l'coneigut propietari d'aquesta vila D. Jaume Miró, qui està activament treballant pera establir allí caixa per importarhi l's vins d'alguns culliters d'aquesta comarca.

De desitjar fora que en nostra vila hi vegessim seriament constituit un Sindicat d'exportació de vins que al mateix temps que proporcionés facil sortida al principal producte del pais pogués també proporcionar treball a la classe obrera.

***

Ahir, festa patronal de la Ermita de Sant Salvador de la platja, se celebrá ofici en la mateixa, no haventhi hagut enguany en dita platja, cap festa de caracter popular.

Comptades foren las famílies que ab motiu de la dita festa se trasladaren al barri marítim de Sant Salvador.

***

Ab motiu de determinadas reparacions que s'estan verificant a la Fàbrica del Gas, avuy y demà quedarà tancat dit fluid fins a las quatre de la tarde.

Per aquesta causa els motors establerts en algunes industrias, avuy no han pogut esser engegats.

***

A la Assamblea de Diputacions provincials que s'ha celebrat a Barcelona, hi han assistit en representació de la de Tarragona, el president senyor Vilà y l's diputats senyors Guasch, Albafull, Folch y Avellà.

***

Demà diumenge a las tres de la tarde tindrà lloch a Reus un gran miting nacionalista, preparat, pel «Foment Republicà Nacionalista», novella entitat reuseñaca, filla de la fusió dels federals y catalanistes d'aquella ciutat.

L'acte promet tenir una importància extraordinària, taut pels oradors que hi pendràn part, que serán d'entre l's primers del catalanisme, com per l'entusiasme que regna entre l's nacionalistes de Reus y l's demés pobles del Camp de Tarragona.

Pera l'cas de que nostre setmanari no puga estar representat, s'ha adherit al acte, agrahint la invitació qu'hem rebut del Consell Directiu de la nova entitat.

***

En nostre últim número deyam que l'projecte de supressió del impost de consums no havia satisfet a

ningú; y efectivament, cada dia trobem en la premsa diatribas contra 'l desditxat projecte d'en Navarro Reverter.

Végis lo que'n diu *El Mercantil Valenciano*:

«Los consumos, ó deben suprimirse totalmente y de una vez, ó no deben tocarse, porque el remedio resulta mil veces peor que la enfermedad.

Y los UNICOS procedimientos para suprimirlos de una vez son:

En cuanto al Estado, hacer cincuenta millones de economías y sacar los veinte ó veinticinco restantes, no de nuevos tributos ni de aumento en las tarifas de los actuales, sino haciendo que todos los españoles paguen los tributos proporcionalmente a su fortuna, y, por lo tanto, descubriendo la riqueza oculta, evitando el contrabando en las aduanas, impiendo que en los demás tributos haya defraudaciones.

En cuanto a los ayuntamientos, quitándoles servicios que no son locales, sino generales; estableciendo la autonomía municipal para que estas corporaciones constituyan su hacienda propia, para lo cual algunos de los tributos que hoy cobra el Estado deben pasar a manos de los Ayuntamientos.

Todo lo demás son farsas, mentiras y tomaduras de pelo.»

Conformes en un tot.

***

Hem rebut últimament la visita dels següents periódics catalans:

El Agricultor y Aplec, de Barcelona; *L'Avenç del Empordà*, de La Bisbal; *Ceretania*, de Puigcerdà; *Cap el esser*, de Tarrasa; *La Verdad*, de Berga; *¡Pu-Put!*, de Manresa; *Energia*, de Sant Martí de Provensals; *Enllaç*, de Molins de Rey, y *La Verdad*, de Sarrià.

A tots agrahim l'atenció, deixanthi establert el canvi.

***

SUSCRIPCIÓ pera ajudar a la Comissió Benèfica

La Reixa, en el sosteniment del benestar dels companys empresonats.

Suma anterior, 31' pessetas. Pere Gomez, 1 pesseta; Rafel Fusté, 0'50 id.; J. V. 0'50. Total, 33 pessetas.

Queda tancada la suscripció.

Oli de primera | Se venen en la tenda de tocine-Melons d'hivern | ria de Francisco Barot, Teatro, 1

Secció Oficial

Funcions religioses.

Demà, diumenge, a las set, missa ab lectura dels missers de la mateixa; a las deu Ofici aniversari pera 'ls difunts de la intenció del Rvnt. senyor Rector. Tarde a las tres, ensenyansa de la Doctrina; a dos quarts de quatre, Rosari, novena, laments, sermó y responsa general pera els fidels difunts.

Tots els días de la setmana, a las sis del matí, se cantarà Aniversari pera 'ls difunts de la Parroquia.

Eschorxador.

Caps de bestiar sacrificats en la tercera desena del mes de Octubre.

Llana, majors de 6 kilos, 49.—Idem. menors, 0.—Cabras, majors, 0, menors, 4.—Boví, majors de 6 kilos, 2 menors, 11.—Tocinos, 22.—Total, 88 caps.

Plaça Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plaça Mercat desde l'dia 3 al 9 inclusius del corrent mes de Agots: 65'00 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde l'dia 4 al 10 del corrent:

Naixements —Homes, 0. Dones, 0.

Defuncions —Cap.

Matrimonis —Cap.

IMP. RAMON GERMANYS Y NEBOT.—TEATRO, 18, VENDRELL.

La mellor tinta fixa que's coneix es la

Tinta Stafford's

Ampollas de 3 Ptas. 1'75 Ptas. y 1 Pta.

De venda en la impremta Ramon Germans y Nebot

ANUNCIS

AIGUES Y SALS DE MEDIANA DE ARAGON

Aigua mineral-natural-purganta.—Preu de l' ampolla 1 peseta.

Sals naturals purgantes, depuratives, diurètiques, aperitives, lacsantes, obtingudes per evaporació espontània de l' Aigua de Media na de Aragón.—Preu del frasch 2 pesetes.

Capseta Ideal.

La meller purga á l' alcans de tothom.—Cada capseta conté 25 graus de **Sals Naturals, Pur gantes de Mediana de Aragón;** dosis més que suficient per una purga; Preu 25 cénts. capseta.

Sals Naturals perfumades al Thymol pera loció y bany. Sulfatades-sòdiques, obtingudes per evaporació espontània de l' **Aigua de Me dia na de Aragón.**—Pots de 1/2 kilo, 3'50 pessetes; 1 kilo, 6 pessetes; Barrils pera 3 banys, 12 pessetes; 5 banys, 15 pessetes; 7 banys, 18 pessetes.

Toilette íntime de les senyores. Irrigacions vaginals y rentats vulvars ab la solució de les **Sals Thymolades,** son lo meller remey y l' més eficas desinfectant pera prevenir y curar **Capseta Salus** contenint 6 paquets pera 6 irrigacions, 1 pesseta.

Sals del Pilar pera preparar la més estomacial y econòmica **Aigua de Taula.** Sens rival en les afeccions del paidor, fetje, ronyons y ventrell. Caixa de 10 paquets pera 10 litres d' aigua: 1 pesseta.

— De venda en les principals farmacias y Droguerias —

Unich depòsit en aquesta província: P. REDON, Plassa d' Olózaga, 10 entressol, Tarragona

Sastrería de Gil Boxadós

VENDRELL

Temporada d' hivern

Grans assurtits en géneros de llana, chavots, gergas, estams, propis de la temporada.

Especialitat en abrichs de Senyora

Fems de primera qualitat ab barreja de vaquerissas

á 70 ptas. los 10.000 kilos sobre wagó, Sans

Guano superior pera sembrar á 21 ptas. sach 70 ks.

Id. viticola pera vinya á 12 » » 50 »

Nitrat de sosa y primeras materias per abonos

Magatzém de grans y farinas de totes classes

Joseph Vilanova

Montserrat, 11 y 13, Vendrell

Taller de Modista de Josepha Vidal y germana

Confecció de tota classe de vestits y abrichs de tota mena pera senyoras y senyoretas. Se tallan y venen tota classe de patrons

Ensenyansa del CORTE

Plassa del Teatre. — VENDRELL

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

MAQUINAS DE CUSIR Y DE FER MITJA

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe

marca y sistema

Salvador Torras

Mecánich establert desde 1ª any 1882

Venda de màquines **SINGER, WERTHEIM**
y altres sistemes **DESDE 8 DURROS**

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA dels models mes moderns

Desde 30 duros — Venda á plassos y sens fiador

Aquesta casa proporciona treball á sos clients. — El propi senyor Torras passa per aquesta vila del 15 al 16 de cada mes. — Per los recados urgents dirigirse als recaders de aquesta vila á Barcelona.

Dirigirse: Carrer dels Banys Nous, número 16.—BARCELONA